

0081

VOL XVIII-ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਗੰਗਾਗੀਰ

ਬਨਾਮ

ਰਸਾਲ ਸਿੰਘ

1957 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਲੱਭੇ ਅਪੀਲ ਨੰ. 15

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (ਐਕਟ ਯੋਜਨਾ 1908)-592-ਸੈਟ, 1965 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲਗੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ-ਅਜਿਹਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੀ ਮਿਟ ਪੰਚ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ (VI ਦਾ) ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਮਾਰਚ, 3, 1918)-5 21 ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸੈਕਿੰਡ ਓਡਨ 2005 ਅਲ. 76 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿ, ਕੋਡ AI Civid ਪ੍ਰੋਕੈਚਰਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਥੀਮ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਡਾਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਡੀਸ ਸੂਸ ਹੈ। ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਵਿਸਟਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਅਬਰ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਨੇ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਕੱਲੇ ਡਰਿਰਿਕ ਜੱਜ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ੋਕ [VOL. XVIII (2)]

ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2005 ਬੀ.ਕੇ. ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਕਾਊਟਸ ਐਕਟ, 1918 ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਜਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਨਟ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੌਂਪਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲਗੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਜਨਸ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ

ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿਨ ਬਲੇ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਮੀ ਮੀ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਐਚਆਰ ਖੰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ 15 1964 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਈਨ ਵੋਕਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਢਿੱਲਟ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਹੇਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਪਟਾਰੇ

ਦੈਨਿਕ ਜੱਜ, ਸੰਗ (ਸ੍ਰੀ ਸਗਲਾਰੀ ਲਾਲ ਚੋਪੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1956, ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਗੰਗਾ ਗਿਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੇਸੂ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੀਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਗਿਰ ਅਸਥਾਨ, ਕਿਰੋਲਾ ਦੀ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਟਰੇਸਟਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪਲਾਜ਼ਾਰੀ ਲਗਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਨਿਯਮਤ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਕਰਨਗੇ। defondant ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੌਡਰ ਵਾਧੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ 31st femary, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ IL ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿਸ ਦੀ ਇਨਿੰਗ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

VOL XV ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਗ੍ਰੋਸਾ. J- ਸੰਪੂਰਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ-ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਬਤਾ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਵਿਧੀ.

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। 1955 ਵਿੱਚ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਗਿਰ ਦੀ ਪਿੰਡ ਕਰਸੋਲਾ, ਤਹਿਲ ਜੀਂਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ, ਖਾਤੇ ਆਦਿ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 92 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਂਟ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ 195 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ 8 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਿ ਕੇਸ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ:-

"ਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਇਹ ਵਧੀਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 8 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ

ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਨੇਗੀਰ ਬਣਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ

(1) ਪੋਬਲ ਸੇਮਿਨ ਕ੍ਰੇ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਇਯਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਰੇਵਰ ਜੇ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੂਲੇਸ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਉਸ ਲਾਈਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ"

(2) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਪੈਰਿਸ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1918 (ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਆਰਟਸ ਦਾ ਹਵਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ

(1) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ

(2) ਵਧੀਕ ਜੋਲਗੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ

(3) ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੀਮੀਲੇਸ਼ਨ 24 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 35 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ y ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ

ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋਲਗੇ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਸਰਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਗੰਗਾਗੀਰ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਪਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਰਸਾਲ ਸਿੰਘ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਭਾਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੰਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ। ਦੀਵਾਨ ਸ਼ਿਬ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਅਲਿਅੰਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਿਮਲਾ ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਜਰਾਂ ਵਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਹੈਰਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਾ ਜਵਾਲਾ ਸਹਾਏ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਸ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਜਵਾਲਾ ਸਹਾਏ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1884 ਦੀ ਧਾਰਾ 75 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹੈਰਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਜਵਾਲਾ ਸਹਾਏ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ "ਫਿਊਮੇਸ਼ਨ" ਸੌਂਪਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਿਦਿਆ ਮੋਈ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ ਕਾਂਤਾ (3) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਜੌਹਨਸਟੋਨ ਅਤੇ ਰੈਟੀਗਨ ਜੇ ਜੇ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਦੇ ਸਨ।

VOL XVIII (2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗਨੁਆ ਨੂਆ ਗਿਰ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਾਲ ਸਿਨ੍ਹਾ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੋਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਦੇਸ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸਾ ਬਨਾਮ ਅਹੁਲ ਹਸਨ ਖ਼ਾਨ (4), ਪਰ ਜੇਨਕਿੰਸ ਸੀਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ, ਰੂਪ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ. ਨੇਮਨ ਬਾਈਬਲ (5) ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਬੰਗਾਲ, ਐਨਡਬਲਯੂਪੀ, ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕਲੇਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।, ਉਸ ਵਰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਵਧ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1879 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ. ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਐਡੀਟੋਰੀਅਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਸ਼ਰਤਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ [ਦੇਖੋ ਗੌਰੀ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ (6)]। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਨ੍ਹਈਆ ਲਾਲ, 1C. ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

"ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪੂਰਵ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਸਖਤ ਜੱਜ ਸੈਕਸ਼ਨ 92, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਲਿਊਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਥਿਊਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL XV-01

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੌਗਾਗੀਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 7, 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਮਸਾਲ ਸਿੰਘਿਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਆਰਡੀਨੈਂਟ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਟਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (7) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਕ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ, ਜੋ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਈ.ਐਫ.ਬਾਰਲੋ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ 35,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਨੇ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚਿੰਤਾ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੀਮੀਟ ਇੱਕ ਪਾਪ-ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ।

(VOL XVIII (2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਮਿਸਟਰ ਡਬਲਯੂ. ਆਗਸਟੀਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 193 ਅਤੇ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਆਗਸਟੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿਮਵਰ, ਜੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੀ. ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਫੋਸੀ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹੁਕਮ। ਜੱਜ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੂ ਈਗੋ, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਾਪਦੰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦੂਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ 476-ਬੀ. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ (ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕੋ ਦੀ) ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਧਾਰਾ 476 ਏ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਸ ਲਈ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕੋ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੁਵੀਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਪੀ: ਤਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਓਨਜੀਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਪਟਿਆ ਨਹੀਂ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜੱਜ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਡਿਟ੍ਰਕਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵਧੀਕ ਜੱਜ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਕਿਜ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVIII-(2)

ਪਰ ਥੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਚਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਜੋਂ ਬੈਠਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਪੀ: ਤਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ

ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਓਨਜੀਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਇੱਕ ਚੁਕਵਾਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਪਟਿਆ ਨਹੀਂ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜੱਜ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਡਿਟਰਕਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵਧੀਕ ਜੱਜ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਕਿਜ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVIII-(2)

ਪਰ ਥੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਚਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਜੋਂ ਬੈਠਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਿਵਲ ਰਸਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਰੇਵਰ, 1 ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਭੂਨੀਆ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੰਨਨ ਬਾਲਾ ਦੇਵੀ (8), ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਗਾਲ, ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1887 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਧਾਰਾ 3 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਪੀ.ਐਨ. ਮੁਕਰਜੀ ਜੇ. ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ (ਮੁਤਸੱਦੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੂਲੇ ਮੱਲ (9) ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਲਾਲ (10), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟਨਾ ਦਾ ਵੀ (ਇੰਦਰਦੇਵ ਓੜਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ. (11), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਸਪੁਰਦਗੀ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖੁਦ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਥਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਥਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ। ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੌਵਰ, ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਦਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ (ਸਾਈਨਮੈਂਟ) 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਭੈਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ। ਪੀ.ਐਨ. ਮੁਕਰਜੀ ਜੇ. ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਖੁਦ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ

ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦਾ ਕੋਈ ਵਫ਼ਦ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ (ਅਮਾਇਨਮੈਂਟ) ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਰਥਾਤ, ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ (1918 ਦੀ ਧਾਰਾ VI) ਦੀ ਧਾਰਾ 21(2), ਅਤੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL, XVIII (2) ਗੈਂਗਰ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਦਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰਸਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਗਰੇਵਰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ। 24, ਪੀ.ਐਨ. ਮੁਕਰਜੀ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ, ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਜੱਜ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਭੂਨੀਆ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮਾਮੇਜ਼ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਟੇਟ ਟਿਊਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਟੀਨਲ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ. ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ਲੀਡ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਆਉਣ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਡਿਸਟਿਰਕਟ ਜੱਜ ਦਾ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜੀਵਿਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਰਸਮੀਤਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

VOL XVIII (2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੀ ਗੰਗਾਮੇ ਰਸਾਲ ਸਿੰਘ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਦਰਜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਗਰੇਵਰ ਜੇ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਜਾਂ ਐਕਟ uhdeir ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਐਨ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਜਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ yi ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੌਂਪਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਿਆਨਾਂ ਕਾਰਨ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਟੱਲ ਅਭਿਆਸ, ਆਈ.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII-(2)]

ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਧੀਕ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਵਧੀਕ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ।

ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਦੇ ਖੇਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਾਹਰੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਮੂਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਜਾਂ ਕਲਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। . ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Manjit Kaur
Translator